

Ef; 5:21-33.

„Lelkész Úr! Valami nem stimmel! Problémák vannak a házasságommal.” – panasolja egy fiatalasszony a lelkésznek. „De, ez stimmel.” – válaszolta a lelkész. – „Ha nem lennének problémáid a házasságoddal, akkor már nagy valószínűséggel nem lenne házasságod”. A házasság ugyanis egy problémás dolog.

A Bibliában is kizárólag problémás családokat, problémás házasságokat látunk. Tökéleteset egyet sem. Problémással meg tele van. Már az ősatyák is! Jákob többnejűségben él. Ábrahám felesége hosszan tartó meddősége miatt bérnyaságot vesz igénybe. Rebeka, Izsák felesége becsapja Izsákot. Aztán szintén Izsák, meg Ábrahám letagadják és kölcsönadják feleségüket. Dávid király meg félrelép Betsabéval, noha volt neki felesége bőven, és még sorolhatnánk, hogy mi minden bűnt követtek el a bibliai családokban a házastársak egymás ellen. S a bűnt követi a fájdalom, a keserűség és csalódottság. S mindez a házasságban is megtörténik folyamatosan, mert a házasság bizony egy ilyen problémás dolog. Pál apostol a korinthusiakhoz írt levélben egyenesen arról beszél, hogy a házásoknak „gyötrelmük lesz a testben” (1Kor; 7:28). Azért beszél erről ilyen nyíltan, mert Isten ígéje nem egy rózsaszín lányregény, hanem az élet valóságát feltáró realista mű, mely a valódi életről beszél, valódi problémákat tár fel, és valós megoldásokat kínál. Isten tudja, hogy milyenek vagyunk.

Mindamelletts elmondja azt is, hogy Isten nem azért adta nekünk a házasságot, hogy keserű gondjaink legyenek. Sőt! Isten kifejezetten azért adta a házasságot, hogy a boldogságunk kiteljesedhessen, az életünk a szeretetnek e formája által gazdagabb és örömtelibb lehessen. Isten a házassággal még egy csapot kinyit, melyen az ő szeretete áradhat bőségesen a mi életünkre. S ez minden nehézség ellenére történik is. Mert lehet, hogy önzésünkkel, akaratosságunkkal, ridegségünkkel, ingerültségünkkel, figyelmetlenségünkkel, felelőtlenségünkkel és mohóságunkkal megtöltjük problémákkal házasságunkat, de még így is árad a legtöbb házasságon keresztül Isten éltető szeretete a házasságban élő emberekre. Ennek bizonyosságául talán elég azt a közismert statisztikát felidézni, hogy a házasságban élők egészségesebbek, ha megbetegszenek, nagyobb valószínűséggel gyógyulnak meg, több pénzt keresnek, 135 százalékkal(!) többen vallják magukat boldognak közülük, és átlagosan hosszabb ideig élnek, mint az egyedülálló embertársaik. Mert ennyire jó találmány a házasság. Még bűnös voltunk ellenére is ennyire látszik, hogy Istennek milyen nagy ajándéka a házasság. Ezért is támadja olyan kíméletlenül az ember boldogságának a legfőbb ellensége, az ördög a házasságot.

Isten azonban ad segítséget ahhoz is, hogy ha már házasságban élünk, akkor hogyan csinálhatjuk ezt úgy, hogy a gonosz támadásait kivédjük, hogy ne szétesen, ne földi pokol legyen, hanem hogy jó lehessen, és Isten áldása áradhasson ránk ezen keresztül. Erről szól a ma felolvasott igeszakasz.

Engedelmeskedjete egymásnak! A görög eredeti szöveg megengedi, hogy úgy fordítsuk ezt, hogy alkalmazkodjatok egymáshoz. Voltaképpen egyfajta illeszkedésről van szó a házasságban, hogy férfi és nő úgy illjen össze, mint egy puzzle két darabja, hogy Isten egy testté köthesse, teremthesse őket össze. Mondhatnánk ezt úgyis, hogy összeforjjon a sorsuk. De azért ez az illeszkedés nem olyan egyszerű. Mert Isten teremtett ugyan két embert, aki tökéletesen egymáshoz illik, de a bűn deformálta a személyiségünket. S mert a bűn miatt nem tökéletesen illeszkedünk, ezért kell alkalmazkodnunk. Mert a deformálódott személyiségünkön itt egy dudor, ott egy kinövés, emitt meg egy horpadás. A dudor nyom, a horpadás pedig nem tapad. Ezért van szükség az alkalmazkodásra. S az alkalmazkodási folyamatban elkezdődik a csiszolódás. S ez a csiszolódás bizony sokszor fáj. Ha meg türelmetlenek vagyunk, s vésővel meg ráspollyal esünk neki a másik dudorainak, akkor nagyon fáj. Sok lelki sebet okozhatunk egymásnak ebben az alkalmazkodási folyamatban, és sok keserűség és fájdalom gyűlhet fel.

Gondolkozzunk is el most egy kisé! Talán van a házasságunknak olyan napja, amely miatt bűnbánatot kéne tartani? – Ha lesz az istentisztelet után a társadhoz egy magyarázat nélküli, őszinte bocsánatkérő mondatod, akkor nem jöttél ma ide hiába.

Viszont hogyan lehet egymásnak megbocsátani? Úgy aránylag könnyű, ha az Úr félelmében történik az alkalmazkodásunk. Mert akkor tudom, hogy a jó feleség (társ) Istentől való kincs. Olyan, mint a gyémánt, mely gyönyörű és értékes, s mindamelletts elég kemény ahhoz, hogy az Úr kezében jó eszköz legyen arra, hogy vele csiszoljon engem. Formáljon Isten társamon keresztül Jézus hasonlatosságára. Amikor valami rosszul esik, amit a társad tesz, tudhatod, hogy most Isten formál. Borzasztó kemény dolgok lehetnek persze alkalomadtán ezek. De valljuk meg, kemény a mi természetünk is. Nem olyan egyszerű kimunkálni bennünk az alázatot, önzetlenséget, feltétel nélküli szeretetet s más krisztusi jellemvonásokat. De fel a fejjel, Isten nem mondott le rólunk, ő formál a házastársunk viselkedésén keresztül is. Ne haragudjunk ezért a társunkra, inkább adjunk hálát érte az Istennek. (Egyenként pedig törekedjünk arra, hogy mi ne ráspollyok legyünk az Isten kezében, hanem simogató és gyógyító kendők. Ha erre törekszünk, akkor sem kell félnünk attól, hogy nem marad bennünk elég tüskés rész, mellyel Isten a társunkat csiszolni tudja.)

„Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek” – olvassuk a házassági tanácsolást, s ez a mondat gyorsan rámutat Isten iránt engedetlen, hitetlen rossz természetünkre. Az első reakció ugyanis a leányokban az szokott lenni e mondat hallatán, hogy „én ugyan biztos nem”, a fiúkon pedig kéjesen szétterül a zsarnoki hatalomvágy. (Vagy – ez inkább a mennyasszonyuk jelenlétében – ők is udvariasan tiltakoznak. Vagy – ez meg már a rutinosabb férjekre jellemző – ténylegesen átadják a kormánypalcát, mert ők már rájöttek, hogy nem is olyan könnyű azt cipelni, vigye csak az asszony.) De Isten azt mondja: asszonyok engedelmeskedjete férjeteeknek. S csakugyan: miért is oly nehéz? Miért is nem mered rábizni magad? Pedig te választottad. Miért nem hiszed el, hogy jó döntéseket hoz? Miért nem nézed ki belőle, hogy el tudja kormányozni valamennyiőtök javára kis családokat? S ha a saját választásodban nem is bíznál, még mindig bízhatnál Istenben, akitől kaptad ajándékba a férjedet. Fogadd örömmel, hogy Isten egy csomó felelősséget le akar venni rólad, s a felelősség nagyobb súlyát a férjednek szánja. Add hát oda bátran neki, és sokkal felszaba-

dultabb lehetsz a feleség szerep betöltésére. Ha megszabadulsz attól a súlytól, melyet nem neked kell cipelned, felszabadulsz arra, hogy sokkal aranyosabb, türelmesebb kedvesebb legyél. Jobb anya és jobb feleség. A házasságnak valódi szíve.

Férfiak! Szeressétek feleségeteket! – az igének e felszólítása ellen nem szoktak fennszóval tiltakozni az emberek. Nem mondják harsány tiltakozással a jegyes oktatáson: Én aztán nem fogom szeretni! – Nem, ez túl bután hangzana. Ezt a parancsot csak szép csendben elszabotálják. S nem csak azzal, hogy nem szeretik, hiszen sokan most azt mondjuk magunkban férjek, hogy dehogynem szeretjük, hanem azzal, hogy nem úgy szeretjük, ahogyan Krisztus szerette az egyházat. Márpedig a parancs ez! Ne úgy szeresd, mint a csoki fagyit, meg wellness hétvégét, vagy a kutyádat és a többi, hanem mint Krisztus az egyházat. S ez azért egy érezhető szeretet. Ez szokott az egyik problémánk lenni, hogy szeretünk, csak a feleségünk ezt kevéssé érzi. Krisztus szeretete érezhető szeretet. Megtapasztalható. Átéljük gondoskodásában, jelenlétében, elmélyült imádságainkban. Persze azért vannak pillanatok, amikor nem érezzük világosan Jézus szeretetét sem. Ezért nagyon fontos, hogy ne csak az érzéseinkre hagyatkozzunk. Jézus szeretete TUDHATÓ szeretet is. Amikor éppen nem érezzük oly lángolóan, akkor is tudjuk. Honnan? Hát szerelmes leveleiből, a Biblia lapjairól! Jézus szavakkal is megvallja érzéseit. „...drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek” – olvassuk az Ézsaiás könyvében (Ézs. 43.4). „Szeretlek benneteket - mondja az ÚR” – Malakiás próféta által. (Mal. 1.2) „Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket” – vall nekünk Jézus a János evangéliumában (Jn. 15.9), s végül a Jelenések könyvében egész egyszerűen ezt mondja nekünk: „én szeretlek téged” (Jel. 3:9). S akkor csak egy szűk válogatást adtam az isteni szeretet legdirektebb megvallásaiból, hisz voltaképpen az egész Biblia Isten irántunk érzett szeretetéről szól. Ha éppen nem érzed, szeretetét, vedd elő a Bibliát és olvasd, vagy gyere istentiszteletre, és hallgasd Isten irántad való szeretetének szavait. S hogy valódi szeretetről beszél, s nem csak mézes-mázás szép szavak ezek, azt tudhatod. Mert Jézus szeretete önfeláldozó. Ő szerette az egyházat, és önmagát adta érte, ti. a keresztre. Kész volt meghalni is érted, mert így szeret. Kész volt szenvedni is érted, mert így szeret. Kész volt szégyent viselni érted, mert így szeret. Aki ezt megteszi, annál nem üres szólam a szeretet.

Kedves férfiak! Érezhetik-e feleségeink jelenlétünkben a szeretetet? S ha éppen nem érzik, szavainkból tudhatják-e? Távollétünkben elővehetik-e szerelmes leveleinket egy kis feltöltő olvasgatásra? S tetteink, olykor némiképp önfeláldozó, önzésünket, akaratosságunkat feláldozó tetteink hitelesítik-e a szavainkat? – Ha most mind a három kérdésre igennel válaszoltál, akkor az istentisztelet után kérdezd meg feleségedet is!

Asszonyok engedelmessédjétek, férfiak szeressétek! Így lesztek ketten egy testté. – Nagy kihívás ez, és abszolút egymásra vagyunk utalva, s csak együtt tudunk haladni ebben. De minél inkább előrehaladunk, annál boldogabb lesz a házasságunk. Szeretet, engedelmség és eggyé léttel. Nagy titok ez. Én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom. – mondja Pál apostol. Mert ez a titok, ez az éltető öröm és életforrás nem csak a házasoké, sőt elsősorban nem is a házasoké, hanem azoké, akik Istent szeretve Jézus Krisztussal lesznek egyek, és élnek életre szóló kapcsolatban. S ez független az ember családi állapotától. Mert a boldogság forrása nem a házasság, hanem az Istennel való kapcsolat a Krisztusban. S ezt a boldogságot nagyon is jól ismeri az apostol, aki maga nem él házasságban, de él nagyon szoros kapcsolatban Krisztussal. Azzal a Jézus Krisztussal, akiben Isten az embernek, férfiaknak és nőknek, házasoknak és házasság nélkülieknek ajándékozza szeretetét, mely boldoggá teheti az életet. Vele, Jézussal legyünk egyek! De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tartsa tiszteletben a férjét. Ámen.

1. Hogyan kell az ige szerint engedelmeskedni az asszonyoknak?
2. Hogyan kell az ige szerint szeretni a férjeknek feleségüket?
3. Mít kell kifejeznie a házastársi kapcsolatnak?
  - a) Ismerted a házasság előnyeit alátámasztó statisztikákat? Mít gondolsz róluk?
  - b) Fiatal házasként nehéz volt elfogadnod, hogy nincs házasság problémák nélkül?
  - c) Mít gondolsz arról, hogy az asszonyok engedelmeskedjenek? Érthetővé tette ezt a gondolatot az igemagyarázat? Miért olyan nehéz ez?
  - d) A férfiak felvállalják a család vezetésének felelősségét? Miben mutatkozik ez meg? „Csak” pénzt keresnek vagy vezetnek is családjukat? Irányt szabnak a gazdálkodásnak, nevelésnek, a család lelkiségének?
  - e) A férfiaknak miért olyan nehéz kimutatni a szeretetüket? Tudható és érezhető a szeretetük? Szeretetükben megjelenik a krisztusi önfeláldozás?
  - f) Aki Krisztussal él az házasságtól függetlenül is megkap minden áldást és szeretetet Istentől. Mít gondolsz erről?